

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

40. mudina Komisiju un dalībvalstis pirms sarunu sākšanas par ieguldījumiem un to laikā pilnībā ņemt vērā Parlamenta nostāju; atgādina pamatnolīguma starp Eiropas Parlamentu un Komisiju saturu un aicina Komisiju apspriesties ar Parlamentu par sarunu pilnvaru projektu pietiekami ātri, lai tas varētu paust savu nostāju, kura savukārt Komisijai un Padomei ir pienācīgi jāņem vērā;

41. uzsver, ka EĀDD delegāciju lomai ir jābūt iekļautai nākotnes ieguldījumu politikas stratēģijā, atzīstot to potenciālu un vietējās specifiskās zināšanas kā stratēģiskus līdzekļus jaunās politikas mērķu sasniegšanai;

*

* *

42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm, kā arī Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

Kopienų finansų interešu aizsardzība — krāpšanas apkarošana

P7_TA(2011)0142

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību — Krāpšanas apkarošana — 2009. gada pārskats (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā rezolūcijas par iepriekšējiem Komisijas un Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroja (OLAF) gada ziņojumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 14. jūlija ziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — Krāpšanas apkarošana — 2009. gada pārskats” (COM(2010)0382) un tam pievienotos dokumentus (SEC(2010)0897 un SEC(2010)0898),
- ņemot vērā OLAF Desmito darbības pārskatu — 2010. gada ziņojumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2009. finanšu gadā, ar iestāžu atbildēm ⁽²⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas 2009. finanšu gada pārskatu par darbībām, ko finansē no astotā, devītā un desmitā Eiropas Attīstības fonda (EAF), ar Komisijas atbildēm ⁽³⁾,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 319. panta 3. punktu un 325. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/EN.pdf

⁽²⁾ OV C 303, 9.11.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 303, 9.11.2010., 243. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- ņemot vērā 2010. gada 18. maija deklarāciju par Eiropas Savienības centieniem korupcijas apkarošanā ⁽¹⁾, lai nodrošinātu, ka ES līdzekļi netiek iesaistīti korupcijā,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0050/2011),

Vispārīgi apsvērumi

1. pauž nožēlu, ka kopumā Komisijas ziņojums "Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — Krāpšanas apkarošana — 2009. gada pārskats" (COM(2010)0382) (2009. gada pārskats par finanšu interešu aizsardzību), ko tā iesniedza saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 325. panta 5. punktu, nenodrošina informāciju par pārkāpumu un krāpšanas novērtēto līmeni atsevišķi katrā dalībvalstī, jo galvenā uzmanība tajā pievērsta ziņošanas līmenim, un ka tādēļ nav iespējams gūt vispārēju pārskatu par pārkāpumu un krāpšanas faktisko līmeni dalībvalstīs, noteikt tās dalībvalstis, kurās šis līmenis ir visaugstākais, un piemērot tām attiecīgas sankcijas;
2. uzsver, ka krāpšana ir apzinātas ļaundarbības piemērs un noziedzīgs nodarījums un ka pārkāpums ir noteikumu neievērošana; pauž nožēlu, ka Komisijas pārskatā krāpšana nav apskatīta detalizētā veidā un ka pārkāpumi ir apskatīti ļoti vispārīgi; norāda, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. pants attiecas uz krāpšanu, nevis pārkāpumiem, un prasa nošķirt krāpšanu un kļūdas vai pārkāpumus;
3. norāda, ka pēdējos dažos gados plašāka korupcijas apkarošanas mēģinājuma ietvaros ir pilnveidojušās krāpšanas novērtēšanas metodes, un mudina Komisiju pastiprināt šos izpētes centienus un sadarbībā ar dalībvalstīm īstenot — sākotnēji kā izmēģinājuma projektus — attiecīgas jaunās metodes, kas tiek izstrādātas pārkāpumu un krāpšanas novērtēšanai;
4. aicina Komisiju veikt savu pienākumu, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pilda savus ziņošanas pienākumus un sniedz ticamus un salīdzināmus datus par pārkāpumu un krāpšanas līmeni, pat ja Komisijai tādēļ būtu jāmaina soda sistēma, ko piemēro šo ziņošanas pienākumu nepildīšanas gadījumā;
5. pauž nožēlu par to, ka joprojām lielas ES līdzekļu summas tiek nepareizi izlietotas, un aicina Komisiju attiecīgi rīkoties, lai šos līdzekļus ātri atgūtu;
6. pauž bažas par neatgūto vai par neatgūstamām atzīto nepareizi izmaksāto summu īpatsvaru 2009. finanšu gada beigās Itālijā;
7. aicina Komisiju pieprasīt no dalībvalstīm lielāku pārskatatbildību par nepareizi izmaksātajām summām, kas vēl jāatgūst;
8. norāda, ka Savienības tiesību aktos dalībvalstīm noteikta prasība ziņot par visiem pārkāpumiem ne vēlāk kā divus mēnešus pēc tā ceturkšņa beigām, kurā par šo pārkāpumu pieņemts pirmais administratīvais lēmums vai tiesas nolēmums un/vai kļuvusi zināma jauna informācija par paziņoto pārkāpumu; aicina dalībvalstis darīt visu nepieciešamo, tostarp vienkāršot administratīvās procedūras, lai ievērotu noteiktos termiņus un samazinātu laikposmu starp pārkāpuma konstatēšanas un paziņošanas brīdi; aicina dalībvalstis, apkarojot krāpšanu, pirmām kārtām rīkoties kā nodokļu maksātāju naudas aizsargātājam;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0176.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

9. jautā, kādus pasākumus Komisija ir īstenojusi, lai apkarotu iespējamo krāpšanas gadījumu un ar tiem saistīto summu īpatsvara palielināšanos kopējā pārkāpumu skaitā un attiecīgo summu kopapjomā Polijā, Rumānijā un Bulgārijā;

10. pauž bažas par aizdomīgi zemo iespējamo krāpšanas gadījumu līmeni Spānijā un Francijā, it īpaši ņemot vērā to lielumu un saņemto finanšu atbalstu, kā minēts Komisijas 2009. gada pārskatā par finanšu interešu aizsardzību, un tādēļ aicina Komisiju iekļaut sīku informāciju par šo valstu izmantoto ziņošanas metodoloģiju un veikspēju krāpšanas noteikšanā;

11. aicina tās dalībvalstis, kuras vēl nav ratificējušas vai nu 1995. gada 26. jūlija Konvenciju par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību⁽¹⁾, vai tās protokolus⁽²⁾ (finanšu interešu aizsardzības instrumentus), proti, Čehiju, Maltu un Igauniju, nekavējoties sākt šo juridisko instrumentu ratifikāciju; mudina tās dalībvalstis, kuras ir ratificējušas finanšu interešu aizsardzības instrumentus, rīkoties enerģiskāk, lai pastiprinātu savus krimināltiesību aktus nolūkā aizsargāt Savienības finanšu intereses, it īpaši novēršot pašreizējos trūkumus, kas tika konstatēti otrajā Komisijas ziņojumā "Konvencijas par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību un tās protokolu īstenošana" (COM(2008)0077);

12. atzinīgi vērtē pārkāpumu pārvaldības sistēmas (PPS) — OLAF izstrādātas un uzturētas lietojumprogrammas — ieviešanu 2009. gadā un tās izraisītās pozitīvās pārmaiņas; pauž bažas par to, ka Komisija ziņoto gadījumu skaita palielināšanos un tās finansiālo ietekmi skaidro ar jaunās — tiešsaistes — ziņošanas sistēmas izmantošanu; aicina Komisiju iesniegt Parlamentam nesen ieviestās jaunās — tiešsaistes — ziņošanas kārtības detalizētu aprakstu un iekļaut to nākamā gada pārskatā; aicina dalībvalstis pilnībā ieviest PPS un uzlabot ziņošanas prasību ievērošanu;

13. prasa Komisijai nākamā gada pārskatā iekļaut pārkāpumu, par kuriem ziņots, izmantojot jauno ziņošanas sistēmu, skaita attiecību pret pārkāpumu skaitu, par kuriem ziņots, izmantojot tradicionālās ziņošanas metodes; aicina dalībvalstis palielināt pārkāpumu ziņošanas ātrumu;

14. ņemot vērā nopietnās bažas par dalībvalstu sniegtās informācijas kvalitāti, atkārtoti pauž nožēlu, ka Komisija vairāk pūļu velta Eiropas Parlamenta pārliecināšanai par nepieciešamību ieviest "pieļaujamo kļūdu risku" nekā dalībvalstu pārliecināšanai par nepieciešamību, lai to obligātās pārvaldības deklarācijas pienācīgi pārbaudītu attiecīgā valsts revīzijas iestāde un apstiprinātu Revīzijas palāta; aicina Komisiju, sadarbojoties ar dalībvalstīm un sagatavojot atbilstīgu ziņojumu saskaņā ar Līgumu, sniegt Parlamentam pamatotu apliecinājumu tam, ka šis mērķis ir sasniegts un ka krāpšanas apkarošana notiek pienācīgā veidā;

Ieņēmumi: pašu resursi

15. pauž bažas par krāpšanas gadījumu īpatsvaru kopējā pārkāpumu skaitā pašu resursu jomā Austrijā, Igaunijā, Itālijā, Rumānijā un Slovākijā, jo visās šajās dalībvalstīs krāpšanas gadījumi ir vairāk nekā puse no tajās konstatēto pārkāpumu kopējā skaita; aicina dalībvalstis darīt visu nepieciešamo, tostarp cieši sadarboties ar Eiropas institūcijām, lai novērstu visus iemeslus krāpšanai, kas saistīta ar ES līdzekļu izmantošanu;

16. pauž nožēlu par Revīzijas palātas konstatētajiem trūkumiem dalībvalstu muitas uzraudzībā — it īpaši par riska analīzes darbības rezultātiem atlasītajā tirgotāju un importēto preču grupā, kuras pakļautas muitas kontrolei, — kas palielina risku, ka pārkāpumi paliks neatklāti, un var novest pie tradicionālo pašu resursu (TPR) zudumiem; aicina dalībvalstis pastiprināt muitas uzraudzības sistēmas un Komisiju — sniegt tam atbilstīgu atbalstu;

⁽¹⁾ OV C 316, 27.11.1995., 48. lpp.

⁽²⁾ OV C 313, 23.10.1996., 1. lpp., OV C 151, 20.5.1997., 1. lpp. un OV C 221, 19.7.1997., 11. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

17. uzsver, ka aptuveni 70 % no visām importam piemērojamām muitas procedūrām ir vienkāršotas, kas nozīmē to, ka tās būtiski ietekmē TPR iekasēšanu un kopējās tirdzniecības politikas efektivitāti; šajā sakarībā uzskata par nepieņemamu importam piemērojamo vienkāršoto procedūru efektīvas kontroles trūkumu dalībvalstīs, kā tas konstatēts Revīzijas palātas Īpašajā ziņojumā Nr. 1/2010, un aicina Komisiju turpināt vienkāršoto procedūru kontroles efektivitātes izpēti dalībvalstīs, it īpaši attiecībā uz progresu, kas sasniegts *ex post* revīzijās, un šīs izpētes rezultātus iesniegt Parlamentam līdz 2011. gada beigām;

18. norāda uz OLAF izmeklēšanu rezultātiem, kuras veiktas pašu resursu jomā; pauž dziļas bažas par tās krāpšanas mērogu, kurā iesaistītas no Ķīnas importētās preces, un mudina dalībvalstis nekavējoties atgūt attiecīgās summas;

19. atzinīgi vērtē kopīgi veiktās muitas operācijas “*Diabolo II*” sekmīgo iznākumu, kurā bija iesaistītas muitas amatpersonas no 13 Āzijas valstīm un 27 ES dalībvalstīm un kuru ar OLAF starpniecību koordinēja Eiropas Komisija;

20. atzinīgi vērtē nolīgumus, ko Eiropas Savienība un tās dalībvalstis noslēgušas ar tabakas ražotājiem nolūkā apkarot nelikumīgu tabakas tirdzniecību; uzskata, ka ES finanšu interesēs ir turpināt cīnīties pret cigarešu kontrabandu, kas saskaņā ar aprēķiniem katru gadu ES budžetam rada zaudējumus aptuveni EUR 1 miljarda apmērā; mudina OLAF arī turpmāk ieņemt vadošu lomu starptautiskajās sarunās, kas notiek saskaņā ar PTO Pamatkonvencijas par tabakas kontroli 15. pantu, lai pieņemtu protokolu par tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības izskaušanu, kurš palīdzētu cīnīties pret nelikumīgu tirdzniecību Savienībā; uzskata, ka EUR 500 miljoni, kas jāsamaksā abiem attiecīgajiem uzņēmumiem, proti, *British American Tobacco* un *Imperial Tobacco*, Komisijai un attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāizmanto krāpšanas novēršanas pasākumu pastiprināšanai;

Izdevumi: lauksaimniecība

21. atzinīgi vērtē Komisijas secinājumu, ka vispārējā ziņošanas disciplīna šajā politikas grupā ir uzlabojusies un ka atbilstība pašreiz ir 95 %; aicina tās dalībvalstis, kas vēl aizvien nesniedz informāciju savlaicīgi (Apvienotā Karaliste, Austrija, Nīderlande, Slovākija un Somija), nekavējoties novērst šo situāciju;

22. aicina Komisiju cieši uzraudzīt situāciju Spānijā un Itālijā, kuras ir ziņojušas attiecīgi par vislielāko pārkāpumu skaitu un vislielāko ar pārkāpumiem saistīto summu apjomu, un ziņot Eiropas Parlamentam par īpašajiem pasākumiem, kas veikti, lai novērstu šīs problēmas minētajās divās dalībvalstīs;

23. prasa Komisijai noskaidrot, vai neatbilstība starp lielajiem izdevumiem un ziņoto pārkāpumu minimālo skaitu, kā arī būtiskās ziņoto pārkāpumu līmeņa atšķirības starp valstīm (Igaunijā — 88,25 %, Kiprā, Ungārijā, Latvijā, Maltā, Slovēnijā un Slovākijā — 0,00 %) ir saistītas ar kontroles sistēmu efektivitāti, lai vajadzības gadījumā veiktu šo sistēmu pārskatīšanu;

24. pauž dziļas bažas par Revīzijas palātas paziņojumu, ka 2009. gadā šīs politikas grupas maksājumos tika konstatētas būtiskas kļūdas un ka uzraudzības un kontroles sistēmas maksājumu pareizības nodrošināšanā kopumā bijušas tikai daļēji efektīvas; pauž bažas par Revīzijas palātas konstatējumiem, ka — lai gan integrētā administrācijas un kontroles sistēma (IAKS) principā ir pareizi izstrādāta, tās efektivitāti negatīvi ietekmē datubāzēs iekļautie neprecīzie dati, nepilnīgas salīdzinošās pārbaudes un neprecīzi vai nepilnīgi novērstas novirzes; aicina Komisiju rūpīgi pārraudzīt uzraudzības un kontroles sistēmu efektivitāti dalībvalstīs, lai nodrošinātu, ka informācija par pārkāpumu līmeni, rēķinot uz vienu dalībvalsti, patiesi un godīgi atspoguļo faktisko situāciju; aicina Komisiju novērst trūkumus, kas IAKS traucē efektīvi darboties;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

25. norāda, ka galīgos skaitļus var noteikt tikai par tiem finanšu gadiem, ko var uzskatīt par noslēgtiem, un ka pašlaik pēdējais finanšu gads, kuru var uzskatīt par noslēgtu, ir 2004. gads;

26. pauž nožēlu par katastrofālo situāciju attiecībā uz līdzekļu atgūšanas vispārējo līmeni šajā politikas grupā, kurš 2009. gadā bija 42 % no EUR 1 266 miljoniem 2006. gada beigās neatmaksāto līdzekļu; īpašas bažas pauž par Revīzijas palātas konstatējumu, ka laikposmā no 2007. līdz 2009. gadam saņēmēju atmaksātais EUR 121 miljons ir mazāk par 10 % no kopējās atgūstamās summas; uzskata šo situāciju par nepieņemamu un aicina dalībvalstis to nekavējoties novērst; mudina Komisiju darīt visu iespējamo, lai ieviestu efektīvu sistēmu līdzekļu atgūšanai, un savā nākamā gada ziņojumā par ES finanšu interešu aizsardzību informēt Eiropas Parlamentu par šajā jomā sasniegto progresu;

Izdevumi: kohēzijas politika

27. pauž nožēlu par to, ka 2009. gada pārskatā par finanšu interešu aizsardzību iekļautie dati nesniedz ticamu ainu par pārkāpumu un krāpšanas gadījumu skaitu šajā politikas grupā, jo augsts pārkāpumu un/vai krāpšanas gadījumu skaits var vienkārši liecināt par efektīvu ziņošanu un/vai krāpšanas apkaršanas sistēmu;

28. pauž dziļas bažas par Revīzijas palātas konstatējumu, ka 2009. gadā maksājumos pieļauts liels skaits būtisku kļūdu (vairāk kā 5 %);

29. norāda, ka viens no būtiskiem kļūdu avotiem kohēzijas izdevumos ir nopietni trūkumi publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanā; tādēļ prasa Komisijai nekavējoties ierosināt jaunu likumdošanas priekšlikumu šo noteikumu vienkāršošanai un modernizēšanai;

30. pauž dziļas bažas par Revīzijas palātas konstatējumu, ka dalībvalstis pirms izdevumu pamatotības apliecināšanas Komisijai pašas varēja atrast un novērst vismaz 30 % no 2009. gada izlases pārbaudē atklātajām kļūdām, balstoties uz tām pieejamo informāciju; aicina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai uzlabotu savus kļūdu noteikšanas un novēršanas mehānismus;

31. aicina Komisiju sniegt Eiropas Parlamentam informāciju par pasākumiem, kas veikti, lai novērstu pārkāpumus, par kuriem šajā politikas grupā ziņojušas dalībvalstis un kurus konstatējusi Komisija;

32. pauž neapmierinātību par to, ka līdzekļu atgūšanas īpatsvars 2000.–2006. gada plānošanas periodā tikai nedaudz pārsniedz 50 %; mudina dalībvalstis turpināt centienus nelikumīgi izmaksātu summu atgūšanā un aicina Komisiju rīkoties, lai nodrošinātu augstāku atgūšanas līmeni, ņemot vērā to, ka Komisija saskaņā ar LESD 317. pantu uzņemas atbildību par budžeta izpildi;

Izdevumi: pirmspievienošanās fondi

33. pauž nopietnas bažas par augsto iespējamās krāpšanas gadījumu īpatsvaru Bulgārijā saistībā ar Īpašo pirmspievienošanās programmu lauksaimniecības un lauku attīstībai (SAPARD) 2009. gadā, kurš visā plānošanas periodā saglabājies 20 % līmenī un ir visaugstākais visu apskatīto (kohēzijas un lauksaimniecības jomā) līdzekļu izlietojuma analīzē; norāda, ka lielākā daļa gadījumu, kad ir bijušas aizdomas par krāpšanu, tika atklāta ārējo kontroļu/intervenču, nevis iekšējo/valsts kontroļu/intervenču laikā; norāda, ka Komisija pienācīgi veikusi savus pienākumus, pārtraucot SAPARD maksājumus 2008. gadā un atceļot šo pārtraukumu 2009. gada 14. septembrī pēc pamatīgu pārbažu veikšanas; aicina Komisiju turpināt uzraudzīt Bulgārijas varas iestādes, lai vēl vairāk uzlabotu šo situāciju;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

34. norāda, ka Čehija, Igaunija, Latvija un Slovēnija ir ziņojušas, ka SAPARD jomā krāpšana nav konstatēta, un apšaubā šīs informācijas ticamību un šo valstu veikspēju krāpšanas noteikšanā; uzsver, ka šāds nulles vai ļoti zems krāpšanas līmenis varētu liecināt par trūkumiem kontroles sistēmās un otrādi; mudina Komisiju sniegt datus par kontroles mehānismu efektivitāti un kopā ar OLAF īstenot stingrāku ES naudas izlietošanas kontroli;

35. uzskata par nepieņemamu ļoti zemo atgūšanas līmeni gadījumos, kad bijušas aizdomas par krāpšanu pirmspievienošanās fondu jomā, — tikai 4,6 % visā plānošanas periodā — un aicina Komisiju ieviest efektīvu sistēmu šīs situācijas novēršanai;

Publiskais iepirkums, pārredzamības palielināšana un cīņa pret korupciju

36. aicina Komisiju, attiecīgās Savienības aģentūras un dalībvalstis veikt pasākumus un nodrošināt resursus, lai nepieļautu korupciju ES finanšu līdzekļu izmantošanā, pieņemot atturošas sankcijas gadījumiem, kad tiek konstatēta korupcija un krāpšana, un aktīvāk konfiscēt noziedzīgi iegūtus līdzekļus, kas saistīti ar krāpšanu, nelikumīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;

37. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt, ieviest un periodiski novērtēt vienotas iepirkuma sistēmas, lai novērstu krāpšanu un korupciju, noteikt un ieviest skaidrus nosacījumus dalībai publiskajā iepirkumā un kritērijus publiskā iepirkuma lēmumu pieņemšanai, pieņemot un ieviest sistēmas, lai valsts līmenī pārskatītu publiskā iepirkuma lēmumus, nodrošināt pārredzamību un pārskatatbildību publisko finanšu jomā un pieņemt un ieviest riska pārvaldības un iekšējās kontroles sistēmas;

38. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu par ES publiskā iepirkuma politikas modernizāciju — virzība uz efektīvāku Eiropas iepirkuma tirgu; aicina Padomi un Komisiju ne vēlāk kā līdz 2012. gada beigām pabeigt ES publiskā iepirkuma pamatnoteikumu (Direktīvas 2004/17/EK un Direktīvas 2004/18/EK) reformu;

39. ņemot vērā pagājušā gada pārskatā par Kopienas finanšu interešu aizsardzību izteikto prasību, mudina OLAF nākamā gada pārskatā sniegt to stratēģiju un pasākumu detalizētu analīzi, kurus katra dalībvalsts ieviesusi krāpšanas apkarošanā un pārkāpumu, tostarp korupcijas izraisītu pārkāpumu, novēršanā un konstatēšanā ES līdzekļu izlietošanas jomā; uzskata, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš lauksaimniecības un struktūrfondu līdzekļu izmantošanai; uzskata, ka šajā pārskatā, kurā atspoguļota informācija par 27 valstīm, būtu jāanalizē arī dalībvalstu tiesu un izmeklēšanas iestāžu pieeja, veikto kontroļu skaits un kvalitāte, kā arī statistikas dati par tiem gadījumiem, kad dalībvalstu iestādes nav ziņojušas par izvirzītajām apsūdzībām pēc tam, kad OLAF bija sagatavojis savu pārskatu, un šādu lēmumu iemesli;

40. ņemot vērā pagājušā gada pārskatā par Kopienas finanšu interešu aizsardzību izteikto prasību, mudina Padomi pēc iespējas drīzāk pabeigt sadarbības nolīgumu ar Lihtenšteinu noslēgšanu un mudina Padomi pilnvarot Komisiju apspriest krāpšanas novēršanas nolīgumus ar Andoru, Monako, Sanmarīno un Šveici;

41. mudina Komisiju rīkoties, lai nodrošinātu vienuviet pieejamu pilnīgu informāciju par pārredzamību attiecībā uz ES līdzekļu saņēmējiem; aicina Komisiju izstrādāt pasākumus tiesiskā regulējuma pārredzamības palielināšanai un tādu sistēmu, saskaņā ar kuru ziņas par visiem ES līdzekļu saņēmējiem tiek publicētas vienā tīmekļa vietnē neatkarīgi no līdzekļu pārvaldītāja un pamatojas uz tās informācijas standartkategorijām, kura visām dalībvalstīm jāsniedz vismaz vienā no Savienības darba valodām; aicina dalībvalstis sadarboties ar

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Komisiju un sniegt tai pilnīgu un uzticamu informāciju par dalībvalstu pārvaldīto ES līdzekļu saņēmējiem; aicina Komisiju novērtēt t. s. "dalītās pārvaldības" sistēmu un prioritārā kārtā iesniegt Parlamentam ziņojumu;

*

* *

42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Savienības Tiesai, Eiropas Revīzijas palātai, OLAF Uzraudzības komitejai un OLAF.

Noteikumi, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu

P7_TA(2011)0143

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par to, kā piemērot Regulu (EK) Nr. 2004/2003 par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu (2010/2201(INI))

(2012/C 296 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 10. panta 4. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 224. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 12. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Regulu (EK) Nr. 2004/2003 par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām (politiskas partijas vai to fondi, kā noteikts minētās regulas 2. panta 3. un 4. punktā) un to finansēšanu⁽¹⁾ (Finansēšanas regula), īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā tā 2006. gada 23. marta rezolūciju par Eiropas politiskajām partijām⁽²⁾,
 - ņemot vērā ģenerālsēdētāja 2010. gada 18. oktobra ziņojumu Prezidijam par Eiropas līmeņa partiju finansēšanu⁽³⁾, ko iesniedza saskaņā ar Prezidija 2004. gada 29. marta lēmuma 15. pantu par Finansēšanas regulas īstenošanu,
 - ņemot vērā Prezidija 2011. gada 10. janvāra piezīmi kā Prezidija 2010. gada 13. decembrī pieņemto lēmumu pārskatītu redakciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 210. panta 6. punktu un 48. pantu,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A7-0062/2011),
- A. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 10. panta 4. punktā ir noteikts, ka "politiskās partijas Eiropas līmenī veicina Eiropas politiskās apziņas veidošanos un Savienības pilsoņu gribas izteikšanu", savukārt Parlaments un Padome saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 224. pantu pieņem regulas, kas reglamentē šo partiju un to politisko fondu darbību un jo īpaši noteikumus attiecībā uz to finansēšanu;

⁽¹⁾ OV L 297, 15.11.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 127. lpp.

⁽³⁾ Grozījumi izdarīti ar Prezidija 2006. gada 1. februāra un 2008. gada 18. februāra lēmumiem.